

ſtand, de nu ſynes at mangle. Det er ganſte rigtigt, at vi have underſtøttet adſkillige af diſſe Børnehjem, men vi have deſværre ſet eet blive nedlagt ovre i Thy, og et i Gjen, ſom vi have underſtøttet med 40 Rd., nemlig Kindſtrup, ſiges ogſaa at ville gaa ind. Naar man henwiſer til Ollerup, ſkal jeg gjerne indrømme, at det muligvis var urigtigt, at man ſaa villig gik ind paa Miniſterens Forſlag paa Grundlag af de da foreliggende Dplyſninger derom; men der var da den Fordel tilſede, at Miniſteren havde underſøgt Sagen i Forveien, og at vi kun gavede et Bidrag een Gang for Alle. Det ſiges, at man ikke underſtøtter Foretagender i dette Diemed her paa Sjælland undtagen Holſteinsminde, men det er ikke rigtigt. Waifenhuſet er ogſaa en Statsanſtalt, ſom anvender overordentlig betydelige Midler, jeg tror over 20,000 Rd. i dette Diemed, og vi maa ogſaa holde for, at Opfoſtringshuſet er en Statsanſtalt, idet vi yde 6,000 Rd. dertil. Begge Steder modtages Børn fra hele Landet; Waifenhuſet ſærlig fra Kjøbenhavn og Sjællands Stift. Diſſe Grunde have bevæget mig til ikke paa det nuværende Stadium at tage Del i diſſe Andragenders Henwiſning, men jeg ſkal villig erkjende, at den Tanke er ſmut at kunne ſtaffe fattige Børn en bedre Opdragelſe, end de ofte ſaae ved at udsættes til Pleieforældre, hvad enten det er i Kjøbenhavn eller andetſteds, ſom maatte ikke altid ere i Stand til at viſe dem den Omhu, Kjærlighed og Pleie, der bør viſes dem. Skal man imidlertid komme ind paa dette, tror jeg, det maa ſtedes i Forbindelſe med en Omordning af vort Fattigvæſen, dels i Forbindelſe med andre Underſøgelſer, og delviſ i Forbindelſe med ſelve vort Skolevæſens Omordning, hvortil der kræves ſtørre Forberedelſer end dem, ſom diſſe Andragender kunne give Anledning til. Naar vi her i Landet have henvend 500,000 Børn mellem 1 og 14 Aar, hvoraf mindſt de 200,000 leve under lignende Vilkaar, ſom f. Ex. Marie Zeppelens 9 Børn, der ere i en Alder fra 1—14 Aar, og naar enhver Kommune vilde ſamle de Børn, ſom de ſkulde have i Pleie paa ſaadanne Steder, idet de betalte Lidt for dem og dernæſt fordrede Reſten af Staten, vilde dette føre til, at vi fik en ſtor Del Anſtalter af dette Slags at underſtøtte. Jeg vilde for Reſten ikke have ſaa Meget imod, at dette blev ſat i System — det kom da an paa, hvorledes det blev ſat i System — men jeg tror, at man ikke ſpreedt og enkeltviſ altfor ivrig ſkal gaa ind derpaa. Nogle ſtørre og velbeſtyrede Børnehjem, ſom i hele deres Indretning havde vundet en vis Anerkjendelſe, kunde man, i Lighed med hvad man gjør ved Waifenhuſet, komme til Hjælp, men enhver lille Samling af Kommunebørn tror jeg ikke, det gaar an at komme til Hjælp. Det er de Grunde, hvorfor jeg ikke har tiltraadt Indſtillingen; men jeg vil dog ſige, at det vilde gjøre mig ondt, om Folkethinget ikke

fulgte Folkethingſubvalgets ſtore Flertal i dette Spørgſmaal. (Afbrudt.) Ja, man forſtaar mig vel, det er af viſſe parlamentariſke Grunde.

S. W. Andersen: Da jeg ikke havde ventet, at der vilde blive reist nogen Modſtand imod Indſtillingen angaaende det af mig indbragte Andragende, har jeg ſlet ikke forberedt mig paa at ſtaffe yderligere Dplyſninger angaaende Børnehjemmet i Stamstrup, hvad der ellers vilde have været meget let. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) fremhævede ſom en af Grundene til ikke at gaa ind paa denne Indſtilling, at man viſt ikke behøvede denne Underſtøttelſe, da der var ydet Tilſtrækkeligt fra Private til det Børnehjem, ſom Andragerinden har oprettet. Derom kan jeg ſtaffe Underretning; thi om jeg end ikke her tør nævne nogen Sum, ved jeg dog, at det ikke var betydelige Summer, ſom bleve indſamlede blandt Private i de omliggende Sogne. Den Indbødemmen, ſom ved Børnehjemmets Oprettelſe er viſt af Godſeier Trefchow, indſkrænker ſig til, at han har ladet en betydelig Del af Kjøbesummen indeltaa i Eiendommen til 4 pCt. Det ærede Medlem udtalte, at diſſe Grunde imidlertid vare underordnede for ham, men at der derimod var en betydeligere Grund, nemlig den, at de Sogne, hvori diſſe Børn vare forſørgelſesberettigede, vilde kunne opdrage deres Børn billigere end ellers. Dette er langtfra at være Tilfældet. Det er ganſte viſt de Herrer beſkjendt, at der meget ofte paa enkelte Steder bliver brugt en fortaſtelig Fremgangsmaade, naar Børn udsættes i Pleie, idet ofte de blive valgte til Pleieforældre, ſom give de laveste Bud, uden at der tages de tilbørlige Henſyn til, om de vedkommende Børn ogſaa der vilde ſaae et godt og lykkeligt Hjem. Af den Grund kan man ofte udsætte Børnene billigere, end den Betaling er, der gives for Børnene i dette eller andre Børnehjem, og derfor vilde de Bidrag, ſom Staten giver til ſaadanne Børnehjem, ikke komme de vedkommende Kommuner til Hjælp, men Børnene, idet de derved blive hjulplne til at ſaae Del i et lykkeligt Hjem. Det vilde være godt, om alle Børn, ſom udsættes, kunde ſaae en lykkelig Barndom ved at tilbringe deres Ungdomsaaar i et lykkeligt, tilfredt og kjærligt Hjem. Det er det Formaal, man ſtræber hen til ved at underſtøtte Børnehjem, ſom ſædvanligviſ ere oprettede af Folk, der nære Kjærlighed til denne Gjærning, ſom opoffre noget af deres bedste Kraft og bedste Virksomhed paa den, og ſom derfor ogſaa hellige ſig til den og udføre deres Opgave langt bedre og med langt ſtørre Beſignelſe end de Pleieforældre, ſom modtage Børnene for Fordelens Skyld. Noget Henſyn maa vi ogſaa tage til den Omſtændighed, at Folk, der modtage Børn i Pleie, meget ofte ſelv ere blevene opfoſtrede hos Pleieforældre, hos hvem de vare ſatte i Pleie af de ved-